

MAGYAR
PSZICHOANALITIKUS
EGYESÜLET

HÍRMONDÓ

MMXVII. NOVEMBER (XXV. évf. 11. szám)

Email: info@psychoanalysis.hu

web: www.psychoanalysis.hu

Szerkesztette: Kardos Tímea

TARTALOM

EGYESÜLETI ÉLET

- ◊ A MAGYAR PSZICHOANALITIKUS EGYESÜLET OKTÓBERI KÖZGYŰLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVE
- ◊ INTERNATIONAL JOURNAL OF PSYCHOANALYSIS ELŐFIZETÉS 2018-RA

SZAKMAI ÉLET

- ◊ MEGHÍVÓ A SZAKMAI FÓRUM KÖVETKEZŐ PROGRAMJÁRA: BEVEZETÉS A MEZŐELMÉLETBE
- ◊ BESZÁMOLÓ A MAGYAR PSZICHOANALITIKUS EGYESÜLET XXIV. KONFERENCIÁJÁRÓL
- ◊ BESZÁMOLÓ A 2nd EPF-EPCUS KONFERENCIÁRÓL
- ◊ A KOMMUNIKÁCIÓS BIZOTTSÁG OKTÓBERI HÍREI

EGYESÜLETI ÉLET

A MAGYAR PSZICHOANALITIKUS EGYESÜLET OKTÓBERI KÖZGYŰLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVE

INTERNATIONAL JOURNAL OF PSYCHOANALYSIS ELFIZETÉS 2018-RA

Kedves Tagos és Kandidátusok!

2018-ra is elő lehet fizetni kedvezményesen az International Journal of Psychoanalysis-re. Már a múlt évben sem volt egyszerű az előfizetés a Brexit miatt, idén tovább bonyolódott. A nyomtatott változat ÁFA-mentes, az elektronikus összetevő viszont adózik, azzal a kulccsal, ami az előfizető országában érvényes. Az ÁFA mértéke viszont nem világos a nyomtatott+online változat áránál. Ezen kívül az ÁFA mértékét az is meghatározza, hogy mekkora az összesített előfizetések végösszege.

2018-tól differenciálni fogják az előfizetéseket az alábbiak szerint:

Practitioner print + online	\$121 + VAT
Practitioner online only	\$109 + VAT
NEW Practitioner print only (No VAT applicable)	\$121
Candidate print + online	\$95 + VAT
Candidate online only	\$86 + VAT
NEW Candidate print only (No VAT applicable)	\$95

Ami azt jelenti, hogy háromféle előfizetés lehetséges, ezek hozzávetőleges ára a következőképpen alakul:

1. nyomtatott+online
Tag: 42 000 Ft

- Kandidátus: 33 000 Ft
2. csak nyomtatott
Tag: 33 000 Ft
Kandidátus: 26 000 Ft
3. csak online:
Tag: 38 000 Ft
Kandidátus: 30 000 Ft

Fentiek ismeretében azt javaslom, hogy elsőként mindenki jelezze előfizetési szándékát valamelyik formára november 8-ig. Az előfizetési lista ismeretében kiszámítom a fizetendő összeget és az IJP szervezőjével egyeztetve kiszámítjuk a pontos összeget, amit majd közzéteszünk, és annak befizetését kérjük majd egy későbbi határidőre.

Határidő utáni csatlakozást nem tudunk figyelembe venni.

Új előfizetőtől további adatokat fogok kérni.

Összefoglalva:

November 8-ig kérem, jelezzétek előfizetési szándékotokat az info@psychoanalysis.hu címen az IJP következő formáinak valamelyikére:

1. nyomtatott + online
2. csak nyomtatott
3. csak online

Antal Bacsó Péter, pénztáros

SZAKMAI ÉLET

MEGHÍVÓ A SZAKMAI FÓRUM KÖVETKEZŐ PROGRAMJÁRA: BEVEZETÉS A MEZŐELMÉLETBE

A SZAKMAI FÓRUM KÖVETKEZŐ PROGRAMJA
2017. november 30-án 20.00 órakor a székhelyen

Bevezetés az analitikus mezőelméletbe

A mezőelméletet az interszubjektív, azon belül a kapcsolati (relational) pszichoanalitikus irányzatok közé sorolják. Ennek egyik – post-bioni – ágát a pszichoanalitikus irodalom „olasz iskola”-ként tartja számon. A tudományos ülésen ennek bemutatására vállalkozunk, akik már negyedik éve a Central European Seminar (CES) programjában veszünk részt. A szeminárium-sorozat 20 tagja négy városban, Prágában, Varsóban, Bécsben és Budapesten felváltva, évi 1-2 alkalommal rendezi találkozóit. Állandó meghívott vendégünk Guiseppe Civitarese, aki Antonino Ferro-val együtt az olasz iskola vezető képviselője. Az elmélet megismerése mellett nagy hangsúllyal bír a technika gyakorlása a csoportos esetmegbeszélő alkalmak során. Az intenzív tanulási folyamat nem csupán arra ad lehetőséget, hogy szembesüljünk vagy párhuzamot vonjunk az általunk tanult és gyakorolt pszichoanalitikus módszerrel, hanem arra is, hogy közelebbről megismerjük a szomszédos országokban élő kollégák analitikus gondolkodását. Örömmel tapasztaljuk, hogy a közös munka nem mindig könnyű perceit követő lazítás során egyre szorosabb kötelékek szövődnek a csoport tagjai között.

A beszélgetés első részében ismertetjük a bioni analitikus mezőelmélet történeti előzményeit, az uralkodó metapszichológiától eltérő vonásait, majd a módszertanát, technikai eszköztárának elemeit. A második részben közös gondolkodásra, vitára invitáljuk a hallgatóságot.

Előadók: Lőrincz Zsuzsa, Gyomlai Éva, Szajcz Ágnes, Zana Katalin, Sinkovics Andrea

BESZÁMOLÓ A MAGYAR PSZICHOANALITIKUS EGYESÜLET XXIV. KONFERENCIÁJÁRÓL

Rózsa Ildikó

A tükör másik oldalán – hol is? Beszámoló a Magyar Pszichoanalitikus Egyesület XXIV. konferenciájáról

Minden konferencia tükör – a szakmai élet tükre. Emlékszem, pont 10 évvel ezelőtt vettem részt az első pszichoanalitikus konferenciámon – kötelező volt tündérhegyi kisdíakként. Nagy várakozással mentem, hogy végre láthatom a nagy pszichoanalitikusok előadásait élőben, az addig csak névről ismert ikonok emberformát öltenek, és mondanak majd sok okosat. Aztán telt az idő, egyre több konferencián vettem részt, és a nagy nevek valóban hús-vér emberré

váltak, és valóban sok okosat mondtak. Idén pedig azzal a tiszteletteljes felkéréssel érkeztem a rendezvényre, hogy írjak róla a Hírmondóba. Felelősségnek éreztem, és egyben szinte lehetetlen küldetésnek, hiszen egyszerre csak egy helyen lehetek jelen – pedig négy szekció fut párhuzamosan.

Más volt megérkezni, ott lenni tizedszerre, hiszen a nagy nevek közül ma már többen kedves ismerősök. Az egykori tündérhegyi és szemináriumi csoporttársak közül többen előadóként, könyvszerzőként, szervezőként vannak jelen. Nagy élmény volt pl. Csigó Kata kandidátustársammal dedikáltatni a könyvét, büszkén őrzöm. A kezdeti nehéz élmények – mi lesz, ha szembe jön a saját kiképzőm, a szupervízorom, a szemináriumvezetőm, a családtagom, barátom, kollégám terapeutája – már otthonossá szelídült érzések, ez a pszicho-lét természetes velejárója. A szakma tükrképében pedig már ott vagyok én is, ebben az írásban egészen biztosan, hiszen most az én tükrömön keresztül is jelenik meg a konferencia.

Úgy döntöttem, idén műhelyeket fogok látogatni, és nagyon figyelek majd a szünetekben, ki nek mi tetszett, miről maradtam le. Aztán nem teljesen így alakult, mert a szombati ebédszünetben pl. munkaebédet tartottunk a budapesti IPSO kollokvium szervezőivel, más szünetekben pedig rég nem látott barátnőkkel, kollégákkal adódott végre alkalom beszélgetni – nem feltétlenül szakmai kérdésekről. De ez így van jól, hiszen a konferencia a szakmai kapcsolataink tükré is, évről-évre nő azon kedves ismerősök száma, akikkel jól esik néhány szót váltani. És marad sok hiányérzet is, jó lett volna másoktól is megkérdezni, hogy vannak, mi történt velük mostanában...

Visszatérve a műhelyekre, azt hiszem, jó választás volt. Nagyon pozitív tendencia az, hogy évről-évre több az interaktív program, hiszen igen nehéz napi 4-5 előadáson végig figyelni. Elsőként egy olyan esetbemutató műhelyt említenék, ahol a MentalPort rendelő munkatársai közül négyen indultak a jelentések nyomába. Lőrík Dóra igen nehéz, első analitikus esetét mutatta be, amire Hansjürgens Anna Mária és Sinkovics Andrea, majd a hallgatók reagáltak, Takácsy Márta kiváló moderálásával. A páciens fiatal férfi volt, a teremben pedig csak egy férfi ült, mintegy leképezve a kliens helyzetét a sok nő között a családjában. Az eset még a szünetben is megmozgatta a résztvevők fantáziáját... de még hogy ☺!

Adrigán Erzsébet és Danics Zoltán kényes témával színesítették a konferencia palettáját: a transzszexuális páciensek világába vezettek el minket, gyermek és felnőtt eseteket idézve. Tudományos áttekintést hallhattunk a nem fogalmáról, ami nem is olyan egyértelmű, ma már a férfi-nő hagyományos bináris felosztás nem állja meg a helyét. A műhely során megrázó filmrészletet is láthattunk arról, milyen reakciókat válthat ki egy nővé átoperált férfi „coming-out”-ja a partnere felé. Nagyon sok kérdés maradt még a témával kapcsolatban, bár mint megtudtuk, az transzneműek ritkán jelentkeznek pszichoanalitikus terápiára, vagy ha igen, inkább más problémákkal.

Sarkadi Borbála és Unoka Zsolt műhelyében az autonómia és a kapcsolódás változó igényéről volt szó. Rövid bevezető után szerepjáték során élhettük át, hogy egy-egy páciensünk hogyan próbálja érvényesíteni ezen igényeit, és mi hogyan reagálunk erre. Érdekes tapasztalat volt behelyezkedni egy-egy kliensünk bőrébe, meghallgatni a visszajelzéseket a megfigyelőktől, ill. az alkalmi terapeutáktól. Még egyszer köszönöm Ledniczki Ildikó kandidátustársamnak az értékes szempontjait.

Hasonló élmény volt a Kárpáti Tamás és kollégái által moderált betekintés a mentalizáció alapú pszichoterápia rejtelseibe. Itt is volt alkalmunk szerepjátékban megtapasztalni, hogyan kell(ene) egy dühös borderline, szenvedélybeteg páciens megnyugtattunk ahhoz, hogy hozzáférjünk az érzéseikhez, mentalizálni tanítsuk őt, hogy később jobban tudja kezelni indulatait, kapcsolatait. Danics Zoltán kiváló páciens volt, sehogy sem tudtam kezelni indulatait... De bennem volt a hiba ☺.

Csáky-Pallavicini Zsófia és Droppa Szilvia kandidátus-társam vallással kapcsolatos műhelye is nagy visszhangot keltett. Sajnos – mivel két helyen egyszerre nem tudtam jelen lenni – csak hallomásból tudom, hogy igen jól kidolgozott koncepcióra épült a műhely, ami nagyon megmozgatta a résztvevőket. Itt is volt kiscsoportos megbeszélés, ahol saját élményeiket oszthatták meg a kollégák egymással, majd az egész közönséggel. Többekben fel is merült az igény arra, hogy folytatni kellene az eszmecserét arról, hogy hívő /nem hívő terapeuták, páciensek hogyan vannak egymással, hogyan alakulnak az áttételi viszonyok.

Az idei Ferenczi-díj tulajdonosa, Bokor László, kiváló előadásában az Ödipusz-komplexust helyezte társadalmi kontextusba. A laudációt Szőnyi Gábor mondta el, aki régóta kollégája, barátja a díjazottnak. Újítás volt, hogy a laudáció részben párbeszédes formában, az előadás után hangzott el; a poénok alapján a díjazottnak ki kellett érdemelnie a méltatást – de a közönség véleménye egyöntetűen pozitív volt, Laci meg- és kiérdemelte a díjat. Gratulálok!

A régi-új helyszín már ismerős volt, mint jól kondicionált egerek a labirintusban, mindenhová odataláltunk a hosszú folyosókon át. Az étkezés nehézsége nem új probléma, sajnos a környék nem bővelkedik gyorséttermekben, és a helyben biztosított ebéd ár-érték aránya enyhén szólva kivetnivalókat hagy maga után. De ez nem a kiváló szervezők hibája. A konferencia gördülékeny lebonyolítása, a fogadás, a kulturális programok, az önkéntesek profizmusa, a kedvezményes könyvárúsítás, a színvonalas könyvbemutatók mind a szervezők összehangolt munkáját tükrözik – amit egy nemzetközi IPSO kollokvium szervezése után sokkal jobban át tudok érezni. Gratulálok a szervezőknek és a Programbizottságnak is, külön köszönet az ihlető Facebook beharangozókért, és a megszokott kiváló adminisztrációért. Neveket hely hiányában nem említek, de remélem, mindenki tudja, kik végezték ezt a hatalmas munkát, ha nem, akkor a programfüzet hátsó borítóján megtalálható az összes közreműködő.

Remélem, ez a tükör nem volt torz, se nem homályos, legfeljebb hiányos. Jövőre veletek ugyanitt (vagy máshol?), a tükör valamelyik oldalán.

Droppa Szilvia

A tükör másik oldalán – beszámoló a konferenciáról

Nagyon szerettem a konferencia címét, a tükör metaforát, sokféle tartó előadások, műhelyek születtek belőle. A hely már ismerős, ezáltal mintha a két szárny is közelebb került volna, mint a korábbi évben. A kultúrprogramok idén is izgalmasan színesítették az estét. A könyvbemutató blokkot én személy szerint szívesebben láttam volna szekcióként valamelyik másfél órás blokkban, így hosszabb és opcionális lehetett volna.

Bókay Antal *A tükör széttörése* című előadását *a pszichoanalízis traumatörténeteiről*, különösen Lewis Carroll fiatal műzsái által ihletett történeteinek át érdeklődő berzenkedéssel hallgattam. Így olvashatta Alice is a róla írt történeteket? Az előadásból az derült ki, hogy örömmel fogadta, de szemeiben szomorúság tükröződött. Vajon melyik tükörkép az igazi? És a hamis? És mit mond róla, róluk, a kapcsolatukról ez a disszonancia? A bevezető előadás, inkább annak látens mondandója és kevésbé manifeszt tartalma miatt, mélyen érintett és érzékenyített a konferenciára.

A Ferenczi-díj idei jutalmazottja, Bokor László *Oidipusz tüköráttétele* című előadása izgalmas utat járt be a traumatörténet újraértelmezése szempontjából. A történetet régi-új köntösben hallgatva és az illusztrációkat látva az volt az érzésem, hogy együtt utaztuk be a több ezer

évet. Egyszerre volt nehéz és könnyed, elmélyült és szórakoztató. A laudációt mindenképpen kiemelném rendhagyó volta miatt: az előadást követően, élő kérdez-felelek formában zajlott, izgalmas, humoros volt, elhallgattam volna még egy darabig.

Gyermekpszichológusként vonzottak a Lust Iván műhelyek, hiszen tanulmányaim során kaptam, tanultam tőle is bőven, anélkül, hogy személyesen ismerhettem volna. Az első blokkban a régi faludis team tagok magasztalták és emlékeztek rá, milyen jelenség, Ember volt, mennyire támogató, ambicionáló. Védett közeget teremtett, egy utólag ideálisnak tűnő világot, melyből kikerülve a résztvevők láthatólag nem csalódtak, megfosztottak lettek. Azóta is magukban hordozzák az általa képviselt értékeket. A magasztos pillanatot kétségtelenül feldobta a Frissss–iben felidézett reklámfilm a Tinédzser Ambulanciáról. A második, elméletibb blokk Péley Bernadette és Erős Ferenc előadásában jól szemléltette, hogy milyen szerteágazó érdeklődéssel bírt és milyen sokoldalú volt Lust Iván. Számos gondolata, felvetése megelőzte korát. Szellemi öröksége ma is inspiráló.

Adrigán Erzsébet és Danics Zoltán műhelyükben a transzszexualitással, illetve bevezetésül a nonbináris nemi identitással, és a terápiák során felmerülő kérdésekkel, azok kezelésével foglalkozott, ami nagyon időszerű. Munkánk során egyre többet találkozunk nonbináris genderrel, annak különböző változataival, ezért fontos és hasznos, hogy elinduljon egy szabad gondolkodás a témában. Érdemes lenne továbbvinni a témát és - ez az inkább előadásszerű bevezető után - egy következő műhelyen rátekinteni saját viszonyulásunkra, nehézségeinkre, tapasztalatainkra.

Szőnyi Gábor *Kik azok a neutralisták?* című műhelyében a neutralitás közismertnek gondolt, ám sokunk által különbözőképpen értelmezett fogalmát ízlelgettük saját belátásunk szerint. Izgalmas volt kialakítani egy saját definíciót és meg tapasztalni saját viszonyulásunkat hozzá. A tükör metafora mélyen átszötte a jelenlétet a konferencián. Én ezekbe a tükrökbe néztem bele. Jó élmény volt!

BESZÁMOLÓ A 2ND EPF-EPCUS KONFERENCIÁRÓL

Beszámoló a 2nd EPF-EPCUS konferenciáról

European Psychoanalytic Conference for University Students

Először is köszönetemet szeretném kifejezni a Magyar Pszichoanalitikus Egyesület felé, hogy hozzájárult a 2nd European Psychoanalytic Conference for University Students (EPCUS) nevű rendezvényen való részvételünkhöz. Köszönettel tartozom az European Psychoanalytical Federation-nek, hogy általuk idén is megrendezésre kerülhetett az EPCUS.

A kimondottan egyetemi hallgatók számára rendezett pszichoanalitikus konferencia október 5-étől 7-éig tartott, helyszínül a brüsszeli EPF Centre szolgált. Az eseményen három, szintén a Károli Gáspár Református Egyetem Pszichológia szakjára járó hallgatótársammal, Mátyási Emesével, Kristofóri Dórával és Kuslits Katával vettem részt.

Az idei konferencia fókuszában a szexualitás állt. A három napos „utazás” során pszichoanalitikus megvilágításban megismerkedhettünk a szexualitás Freudtól kezdődő és napjainkig tartó történelmével, újabb módszerekkel, valamint számos lenyűgöző, az előadók saját klinikai példáival gazdagított előadáson vehettünk részt. Az előadások olyan témákat érintettek, mint például a női szerep fejlődése az életút során, szexualitás a digitális világban, a perverzió és a pszichikus inercia közti kapcsolat vagy homoszexualitás a klasszikus és a mai pszicholanalitikus perspektívából, de Az apa-szerep változása a nyugati világban című előadást is érdekesnek találtuk. A magas szakmai színvonalon folyó programokat kiscsoportos beszélgetések és filmnézési lehetőség is színesítette.

A konferenciára a világ legkülönbözőbb pontjairól érkeztek a résztvevők (például Máltáról, Oroszországból, Grúziából, az USA-ból, Örményországból és Finnországból), így a teaszűnetekben igazán izgalmas beszélgetésekre nyílt alkalmunk akár az előadásokat, akár a pszichológus szakmát illetően.

Úgy gondolom, hallgatótársaimmal összhangban bátran kijelenthetem, hogy nagyszerű élményekkel gazdagodva tértünk haza. Az EPCUS konferenciát szeretettel ajánlom a pszichológus képzésben előrébb tartó, a pszichoanalitikus irányzat mellett esetleg már elköteleződött hallgatók figyelmébe, valamint javaslom a pszichológiai tanulmányaik elején járó diákoknak is egyaránt, ugyanis a konferencián való részvétellel kiváló betekintést nyerhetnek a pszichológia pszichoanalitikus perspektívájába.

Zábó Virág
Károli Gáspár Református Egyetem
Pszichológia BA szak III. évfolyam

A KOMMUNIKÁCIÓS BIZOTTSÁG OKTÓBERI HÍREI

FREUD CAFÉ

A Freud Café helyszíne megváltozik, novembertől a **Magvető Café** ad helyszínt a beszélgetéseknek, mely a Dohány utca 13. szám alatt található. A Magvető Cafét a Líra Kiadó üzemelteti.

Az első előadónk november 16-án 19 órakor Felházi Anett lesz, előadásának címe: Romboló szeretet? Agresszió a kapcsolatokban. Az 50 perces előadást és az azt követő beszélgetést Szajcz Ágnes moderálja. Az előadás ingyenes.

A program szerkesztői: **Campos Anna és Zana Katalin**, a szervező: **Gyomlai Éva**.

Romboló szeretet? Agresszió a kapcsolatokban.

Szeretet és agresszió együttesen formálja a párkapcsolatokat. Az öröm többnyire a megosztható pozitív érzelmekből, és a kölcsönösen örömszerző szexualitásból táplálkozik. Az adás képessége a korai gondoskodást nyújtó szülő-gyerek kapcsolatból származik, a tápláló anya „nagyvonalúságából”. Ha ennek elégtelensége mentén sok a hiányérzet, az irigység, fukarság, birtoklásvágy uralja el a későbbi kapcsolatokat.

Az agresszió velünk születetten önünk védelmét szolgálja, nélkülük képtelenek lennénk az életben maradásra. Az alapvető kapcsolati bizalom hiányában, érzelmi traumák esetén az agresszió a másik uralására, kontrollálására használdik fel. Az érzelmi közelség a korai kiszolgáltatottság és sebezhetőség érzését keltheti fel, így a biztonságot gyakran a másik leértékelése, gyengítése adja. Ennek talaján az érzelmi kapcsolat, a szeretet lerombolódik. Legdurvább esetben a destrukció, rombolás kifejezett szadomazochisztikus formákat ölthet.

A modern pszichoanalízis kiterjeszti a szexuális perverzió fogalmát a kapcsolati világra. Perverzióról akkor beszélhetünk, ha a személy a másikat szükséglet-kielégítő tárgyként használja fel. A nárcisztikusok önimádata nem önszeretet. Valódi önszeretet nélkül nem is tudunk másokat szeretni, élővé válni és élvezetet találni az életben. A szadomazochisztikus kapcsolatokat jellemző erőszak a szeretetet helyettesíti a partner személyiségének lerombolásával, vágyai számára „lekötözi” partnerét. Lehet-e örömet találni a destrukcióban? Lehet-e élvezni a fájdalmat? Ezekre a kérdésekre is keresi a választ az előadó a hallgatóság bevonásával az izgalmas est folyamán.

Facebookon megtalálható:

Magyar Pszichoanalitikus Egyesület Programajánló

Magvető Café (jelenleg 1000 érdeklődő)

Magyar Pszichoanalitikus Egyesület honlapja

A Magyar Pszichológiai Társasággal együttműködve októbertől újra elindult a **Pszichológia Mindenkinek** programsorozat pszichoanalitikusaink előadásaival.

2017. október 25. 18 órától

Bakó Tihamér:

Trauma és fejlődés című előadásán vehettünk részt az ELTE Kazinczy u-i épületében. 2700 érdeklődőből megközelítőleg 300-an jöttek el előadásra. Akkor volt az érdeklődés, hogy sokan nem fértek már be a terembe. Hargitai Rita, az MPT tudományos titkára meleg szavakkal mutatta be Tihamért és megköszönte egyesületünknek a szoros együttműködést.

Az előadás beszámolója:

A terem teljesen megtelt, közel háromszázan hallgattuk dr. Bakó Tihamér gondolatait a trauma és fejlődés kapcsolatáról. dr. Hargitai Rita, a Magyar Pszichológiai Társaság tudományos titkára köszöntötte az egybegyűlteket, majd dr. Bakó Tihamér szólította meg a hallgatóságot a következő szavakkal: „Saját magam és a trauma nevében sok szeretettel köszöntöm Önöket. Mielőtt elindulnánk, kapcsolják be biztonsági öveiket.”

Az előadó ezzel a mondattal arra szeretne volna felhívni a figyelmet, hogy a hallott tapasztalatokat, élményeket csak olyan közel engedjük magunkhoz, amíg az még biztonságos számunkra.

A trauma hirtelen bekövetkező hatás, amely meghaladja az egyén tűrőképességét. A traumát elszenvedett személy megpróbálja kizárni a tudatból az őt megrázó élményt. Elveszti biztonságérzetét, integritását, szétesett állapotba kerül. Korábbi működési módjait nem képes mobilizálni. Folyamatos fenyegetettséget, veszélyeztetettséget él át és elveszti a sebezhetetlenség érzését. Öndestruktív veszély is fennállhat.

A traumatikus élmény nagyon intenzív, úgy érezzük, eláraszt bennünket. Egész lényünk reagál rá, idegrendszerünk, észlelésünk, testünk. Az előadó a trauma definiálása után kitért azokra a tényezőkre, melyek azt befolyásolják, hogyan hat a trauma az egyén személyiségfejlődésére.

Fontos szempont, hogy a trauma a személyiségfejlődés mely időszakában éri az egyént. Ha nagyon korai időszakban, az súlyosan megbetegítő lehet. Fontos azt is felmérni, hogy aktuálisan milyen állapotban van a traumát átélő egyén, illetve milyen az érzékenysége az adott problémára. Van-e külső kapcsolata és ez a külső kapcsolat mit tud nyújtani számára, illetve milyen a kapcsolata a transzcendentális dolgokhoz. Segít a feldolgozásban, ha a traumát átélő egyénnek erős az énje, kialakult belső szelfmagjára alapozhat. Az előadó beszámolt egy saját traumájáról, édesapja elvesztéséről, melyet így írt le „Átéltém. A fájdalom a részem lett. Azt hittem, ez örökké így marad. 1, 1 ½ év után csillapult a fájdalmam.” Dr. Bakó Tihamér a traumát egyfajta fantomként írta le, mely mintha folyamatosan velünk lenne és elárasztana bennünket. Énállapotunk megváltozik, folyamatosan veszélyt érzünk.

A terápiának, hangsúlyozta, azt kell feltárnia, hogy milyen szintű a traumatizált személy sérülése, mik azok az ép érzések, melyekkel szövetséget lehet kötni. A pácienseknél el kell érni, hogy érdekesek legyenek önmaguk számára. Ha ezeket a pontokat sikerül megtalálni, akkor a terápia izgalmas, közös, kreatív folyamattá válik, ahol a terapeuta – bár nem tud semmit meg nem történné tenni - a szerető anya és védelmező apa szerepét veszi fel. A páciens ép részeinek kezét fogva képesek együtt arra, hogy a páciens átélje a traumát, integrálja azt és beteg, lehasított énrésze összekapcsolódjon egészséges énrészeivel.

Az előadás végén a hallgatók kérdéseket tettek fel a trauma-feldolgozás folyamatáról, módjairól, illetve arról, hogy mikor lehet a traumából potenciál, motiváció. A közönség útmutató példákat, megnyugtató válaszokat kapott kérdéseire.

A beszámolót készítette: Bak Rita

Program koordinátor: Felházi Anett

Kommunikációs Bizottság

Felházi Anett, Campos Anna, Gyomlai Éva, Zana Katalin